

РЕШЕНИЕ

№ 2690

гр. София, 22.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **2230** по описа за **2024** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „КАРОЛ“ АД, с ЕИК[ЕИК], [населено място] срещу решение № 167/11.01.2024 г. по нахд. № 12167/2023 г., Софийски районен съд, НО - 7 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № Р-10-159/11.08.2023 г., издадено от заместник председател на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на основание чл. 290, ал. 9, т. 2, предложение второ от Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), за извършени две отделни нарушения на чл. 26, § 1, ал. 1, вр. § 2, ал. 1, б. „в“ от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета, от 15 май 2014 г., относно пазарите на финансови инструменти са наложени две имуществени санкции, всяка една в размер на 10 000 лева.

С жалбата се иска наказателното постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че не е установен конкретния нарушител, тъй като актосъставителят и АНО не са изследвали кои длъжностни лица са отговорни, съобразно разпределението на функциите в инвестиционния посредник, за навременното докладване на сделките в КФН. Сочи, че дружеството е създадо необходимата техническа, административна и кадрова организация и разпределение на функциите по този въпрос. Излагат се аргументи за "маловажност" на случая, тъй

като пропускът от страна на жалбоподателя е изолиран случай и се дължи на техническа грешка при миграцията на използвания от него софтуер, като при регистрацията на инструментите в системата на Евросис не е въведен ISIN код на базовия инструмент, което довело до липса на индикация, че сделките с тези инструменти подлежат на докладване. Излага доводи, че несъответствието е отстранено още на 02.12.2022 г. и след посочената дата всички сделки с инструменти US NDAQ 100 са докладвани по реда на чл. 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014. Навежда аргументи, че квалификацията за "повторност" е приложена погрешно, тъй като цитираното НП № Р-10-557/02.07.2021 г. е за нарушение на друга разпоредба - чл. 26, параграф 1, ал. 1 във връзка с параграф 2, ал. 1, б. "а" от Регламент (ЕС) № 600/2014. Счита, че НП не е надлежно връчено на представляващите инвестиционния посредник, а на негов служител.

Жалбоподателят- „КАРОЛ“ АД, в о.с.з., редовно призован, чрез юриск. Ш. поддържа изложеното в жалбата.

Ответникът- заместник председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, в о.с.з., редовно призован, представлява се от юриск. Г., която оспорва касационната жалба и моли съда да потвърди като правилно първоинстанционното решение Представя подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XVI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Касационният състав намира, че обжалваното въззивно решение е правилно и законосъобразно като наведените касационни основания за неговата отмяна не са налице поради следното:

С НП № Р-10-159/11.08.2023 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, на основание чл. 290, ал. 9, т. 2, предложение второ от ЗПФИ, на „КАРОЛ“ АД са наложени два броя административни наказания – „имуществена санкция“, в размер на 10 000 (десет хиляди) лева всяко, за това, че акционерното дружество не е изпълнило задължението си, в качеството на инвестиционен посредник, да представи пълен и прецизен отчет за сключените сделки с финансови инструменти пред КФН възможно най- бързо и не по-късно от края на следващия работен ден, с което е нарушило разпоредбата на чл. 26, § 1, ал. 1 вр. § 2, ал.1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 600/2014.

С обжалвания съдебен акт е потвърдено НП № Р-10-159/11.08.2023 г. За да достигне до този правен извод, първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административно-наказващ орган, по смисъла на чл. 47, ал. 2 от ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН, който е бил предявен на нарушителя. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП достатъчно конкретно са описани нарушенията и обстоятелствата, при които са извършени, така че от една страна е ясен и недвусмислен предметът на доказване в съдебното производство по жалбата и от друга жалбоподателят да може да реализира в пълнота правото си на защита. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че касаторът „КАРОЛ“ АД е извършил вменените му две нарушения (за всяка една от посочените сделки) на чл. 26, § 1, ал. 1 вр. § 2, ал. 1, буква „в“ от Регламент (ЕС) № 600/2014 във връзка, с които е била ангажирана административно-наказателната му отговорност за всяко от тях. Решаващият състав е обосновал извод за липса на основания за прилагане на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК, поради което и на основание чл. 220 от АПК се приемат за доказани фактите така, както са установени от СРС.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, § 1, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 600/2014 инвестиционните посредници, които сключват сделки с финансови инструменти, представят пълен и прецизен отчет за тези сделки пред компетентния орган възможно най-бързо и не по-късно от края на следващия работен ден. В чл. 26, § 2, ал. 1, б. "в" от Регламент (ЕС) 600/2014 е уточнено, че задължението по § 1 се прилага по отношение на финансови инструменти, когато базовият инструмент е индекс или кошница, включваща финансови инструменти, търгувани на място на търговия, като в изречение второ на § 2 е посочено, че задължението по чл. 26, § 1 от Регламент (ЕС) 600/2014 се прилага, независимо дали тези сделки са извършени или не на място на търговия. Съгласно дефиницията в § 1, т. 18 от ДР на Закона за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ) "място на търговия" е регулиран пазар, многостранна система за търговия или организирана система за търговия. Данните, които се включват в отчетите за сделките съгласно чл. 26, § 1, ал. 1 от Регламент (ЕС) № 600/2014, се подават в съответствие със стандартите и форматите, посочени в таблица 2 от приложение I на Делегиран Регламент (ЕС) 2017/590 на Комисията от 28 юли 2016 година, за допълване на Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на регулаторните технически стандарти за докладването на сделки пред компетентните органи, в електронен и машинночитаем вид и по общ образец във формат XML в съответствие с методиката по стандарт ISO 20022. Съгласно санкционната норма на чл. 290, ал. 9, т. 2, предложение първо ЗПФИ, във връзка с ал. 1, т. 5 от същата разпоредба, за нарушения на чл. 26, § 1, ал. 1, чл. 26, § 2 – 5 Регламент (ЕС) № 600/2014 на юридически лица и еднолични търговци се налага имуществена санкция в размери, както следва от 5 000 до 10 000 лева. Безспорен е фактът, че „КАРОЛ“ АД е вписан в публичния регистър по чл. 30, ал. 1, т. 2 от Закона за КФН като инвестиционен посредник, поради което за него е стояло като

задължение да представя отчет за сключените от него сделки с финансови инструменти. Касаторът не оспорва факта, че е сключил, описаните по- горе в изложението, две сделки с финансов инструмент с код US6311011026, N. 100. Изложените възражения са в посока, че нарушенията се явяват маловажен случай, административно- наказващият орган неправилно е установил нарушителя и че е налице неправилно приложение на института на "повторността".

Релевантните за ангажиране административно- наказателната отговорност факти са установени от районния съд обективно, пълно и всестранно. По отношение на тези факти касаторът не е провел насрещно доказване, с което да ги опровергае. Изводът е съобразен и с писмените и устни доказателства, събрани по делото.

В този смисъл, неоснователни са наведените с жалбата твърдения, че по делото не е доказано, че към датите на нарушенията индексът N. 100- Cash включва компании, чиито финансови инструменти се търгуват на място на търговия. Видно от приетите по делото разпечатки от публичния регистър за финансови инструменти- FIRDS, поддържан от Европейския орган за ценни книжа и пазари, се установява, че акциите на цитираните в НП три компании- A..com I., M. C. и A. I., включени в индекса, са били допуснати до търговия на „места за търговия“ по смисъла на пар. 1, т. 18 от ДР на ЗПФИ, на следните дати: 02.07.2021 г., 01.08.2016 г., съответно на 23.05.2011 г. Към момента на изготвяне на тези справки, статусът на акциите на посочените дружества е непроменен, което означава, че те продължават да търгуват на съответните борси- места за търговия, към датите на извършените нарушения- 01.09.2022 г. и 03.10.2022 г.

Не се споделят и доводите на жалбоподателя, че същият е отстранил несъответствието при миграцията и регистрацията на инструментите в системата на „Евросис“ към 02.12.2022 г.и след посочената дата всички сключени сделки с инструменти N. 100- Cash вече се докладват по реда на чл. 26 от Регламента. Независимо от така декларираното, към датата на съставяне на АУАН, процесните две сделки все още не са били докладвани на надзорните органи.

По отношение останалите наведени с касационната жалба оплаквания, изложени от жалбоподателя и във въззивното производство, настоящият съдебен състав намира същите за неоснователни. С оглед на това, че отговорността за изпълнението на задължението по чл. 26 от Регламента е на инвестиционния посредник, а не на негов служител, то законосъобразен е изводът на районния съд, че авторството на деянието и задълженото лице са правилно определени. В този смисъл, твърдението за техническа грешка също не може да бъде споделено, поради факта, че то не обяснява защо последиците от нарушението не са били отстранени и след отпадането на техническия проблем. Както беше посочено по- горе, сделките не са били докладвани пред КФН дори след това. На следващо място, законосъобразен е изводът на първоинстанционният съд, че нарушенията са извършени в условията на повторност. Систематичното тълкуване на разпоредбата на чл. 26 от Регламент (ЕС) № 600/2014 води до заключението, че в случая се касае за еднотипно задължение за представяне на пълен и прецизен отчет от страна на инвестиционния посредник пред КФН относно сключваните сделки, независимо от това дали става дума за сделки с финансови инструменти по буква „а“ или буква „в“. Това е видно и от прочита на изречение

второ от пар. 2 на цитираната норма, съгласно което задължението се прилага за сделки с финансови инструменти, посочени в букви а)- в), независимо дали тези сделки са извършени или не на място за търговия. Налага се изводът, че визираните в НП нарушения са от един и същи вид, поради което законосъобразно административният орган е определил размера на наказанието в условията на повторност на нарушението.

Съдът намира, че правилно е била посочена и кореспондиращата на извършените нарушения санкционна норма на чл. 290, ал. 9, т. 2, предложение 1- во ЗПФИ, във връзка с ал. 1, т. 5 от ЗПФИ, определяща размера на наложеното административно наказание при юридически лица и еднолични търговци. Липсата на представен пълен и прецизен отчет за всяка една сключена сделка представлява самостоятелно нарушение на чл. 26, § 1, ал. 1 Регламент (ЕС) № 600/2014, за което е наложено отделно административно наказание според стоящата му в корелативна връзка разпоредба на чл. 290, ал. 9, т. 2, предложение 1-во ЗПФИ. В наказателното постановление наказващият административен орган ясно е дефинирал, че: „нарушението на чл.26, параграф 1, ал.1 от Регламент (ЕС) 600/2014 е обявено за административно нарушение с чл. 290, ал. 1, т. 5 от ЗПФИ. В чл. 290, ал. 9, т. 2 от ЗПФИ е предвиден размерът на имуществената санкция за юридически лица. Това описание на нарушението категорично позволява на санкционираното лице да разбере административно- наказателното обвинение, за да се защити.

В допълнение, съдът намира претенциите за отмяна на наказателното постановление, поради това, че се касае за маловажен случай, както и че „липсват вредоносни последици за трети лица“ за неоснователни. Целите, които защитава ЗПФИ (чл.2), с оглед предмета на същия (чл.1) определят като важни и съществени за регулиране на така описаните обществени отношения, задълженията на инвестиционните посредници, включително това, по смисъла на чл.26, § 1, ал.1, вр. § 1, ал.1, б.,„а“ от Регламент (ЕС) № 600/2014 на Европейския парламент и на Съвета, от 15 май 2014 г., относно пазарите на финансови инструменти. Този извод се подкрепя и от факта, че задължението е въведено от Европейския парламент и от Съвета с изрична правна норма. Контролът върху изпълнението му е съществена част от контрола, който осъществява КФН. В случая, става дума за нарушения, които не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност спрямо други административни нарушения от същия вид, предвид което липсва основания за квалифицирането им като маловажен случай.

По изложените доводи, настоящият касационен състав приема, че първостепенният съд е постановил валидно, допустимо и правилно решение, при изясняване на фактите и обстоятелствата по случая, в съответствие с материалния закон и без да е допуснато съществено нарушение на процесуалните норми, което да съставлява отменително основание.

Този изход на спора обуславя основателност на претенцията на ответника за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4, във вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането

на правната помощ, в размер на 80 лв.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 167/11.01.2024 г. по нахд. № 12167/2023 г., Софийски районен съд, НО - 7 състав.

ОСЪЖДА „КАРОЛ“ АД, с ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор сумата от 80 лева - юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.